

Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 9 februari 2012 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado contencioso-Administrativo no 4 de Valladolid — Spanien) — Maria Jesús Lorenzo Martínez mot Junta de Castilla y Leon, Dirección General de Recursos Humanos de la Consejería de Educación

(Mål C-556/11) ⁽¹⁾

(Artikel 104.3 första stycket i rättegångsreglerna — Socialpolitik — Direktiv 199/70 EG — Klausul 4.1 i ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EPS, UNICE och CEEP — Avtal om visstidsarbete i offentlig sektor — Undervisning som inte är på universitetsnivå — Rätt till bidrag för vidareutbildning i sex år — Lärare som är tillfälligt anställda omfattas inte — Principen om förbud mot diskriminering)

(2012/C 133/23)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado contencioso-Administrativo no 4 de Valladolid.

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Maria Jesús Lorenzo Martínez

Motpart: Junta de Castilla y Leon, Dirección General de Recursos Humanos de la Consejería de Educación

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Juzgado Contencioso-Administrativo de Valladolid — Tolkning av klausul 4 i bilagan till rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet för visstidsarbete undertecknat av EPS, UNICE och CEEP (EGT L 175, s. 43) — Principen om icke-diskriminering — Beviljande av bidrag i sex år för vidareutbildning på undervisningsområdet — Beviljas endast ordinarie tjänstemän

Avgörande

Klausul 4 i ramavtalet om visstidsarbete undertecknat den 18 mars 1999 i bilagan till rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet för visstidsarbete undertecknat av EPS; UNICE och CEEP ska tolkas så att den utgör hinder för nationella bestämmelser, sådana som de i det nationella målet, vilka utan objektiv motivering endast medger en rätt att erhålla utbildningsbidrag för vidareutbildning i sex år till lärare som är tjänstemän medan lärare som är tillfälligt anställda inte har denna rättighet när dessa två kategorier av arbetstagare befinner sig i jämförbara situationer.

⁽¹⁾ EUT C 25 av den 28.1.2010

Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 9 februari 2012 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Düsseldorf — Tyskland) — Novartis AG mot Actavis Deutschland GmbH & Co KG, Actavis Ltd

(Mål C-574/11) ⁽¹⁾

(Artikel 104.3 första stycket o rättegångsreglerna — Humanläkemedel — Tilläggsskydd — förordning (EG) nr 469/2009 — Artiklarna 4 och 5 — Ensam aktiv ingrediens som meddelats ett sådant tilläggsskydd — Skyddets räckvidd — Läkemedel som innehåller flera aktiva ingredienser inklusive den för vilken det meddelats ett tilläggsskydd)

(2012/C 133/24)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Düsseldorf.

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Novartis AG

Motpart: Actavis Deutschland GmbH & Co KG, Actavis Ltd

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Landgerichts Düsseldorf — Tolkning av artiklarna 4 och 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 469/2009 av den 6 maj 2009 om tilläggsskydd för läkemedel (EUT L 152, s. 1) — Tilläggsskyddets räckvidd — Fråga om huruvida skyddet omfattar läkemedel som enbart innehåller den ensamma ingrediensen eller om skyddet utvidgas till att omfatta även den ensamma ingrediensen i kombination med en annan ingrediens

Avgörande

Artiklarna 4 och 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 469/2009 av den 6 maj 2009 om tilläggsskydd för läkemedel ska tolkas så, att ett tilläggsskydd för en produkt som innehåller en aktiv ingrediens som skyddades av ett grundpatent och där patentinnehavaren kunde hänvisa till det skydd som detta patent gav denna produkt för att hindra saluförandet av ett läkemedel som innehåller denna aktiva ingrediens i kombination med en eller flera andra aktiva ingredienser, kan ge innehavaren rätt att hindra, efter att grundpatentet slutat att gälla, att en tredje person saluför ett läkemedel som innehåller denna produkt i syfte att använda produkten som läkemedel på ett sätt som var tillåtet innan tilläggsskyddet meddelades.

⁽¹⁾ EUT C 32, 4.2.2012.